

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 05. 11. 2019 v trestní věci odsouzeného J. P., narozeného , bytem ,

takto:

Ke stížnosti odsouzeného J. P. se podle § 149 odst. 1 písmeno b) trestního řádu **ruší** usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 8. 10. 2019 č. j. 7 T 43/2019-97 a Okresnímu soudu v Karlových Varech se ukládá, aby o věci znovu **jednal a rozhodl**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla podle § 74 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 350 odst. 1 trestního řádu do trestu zákazu činnosti, který byl odsouzenému uložen a který spočívá v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání dvou (2) roků, započtena doba, po kterou před právní moci trestního příkazu č. j. 7 T 43/2019-72, který nabyl právní moci 2. 8. 2019, bylo odňato podle zvláštních předpisů oprávnění k řízení motorových vozidel, a to doba od 13. 10. 2018 do 5. 9. 2019, za současného zrušení výroku o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 9. 2018 sp. zn. 3 T 122/2018. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zřejmé, že před právní moci trestního příkazu odsuzujícího J. P. k trestu zákazu činnosti mu bylo podle zvláštního předpisu odňato oprávnění k řízení motorových vozidel, a že je třeba podle § 74 odst. 1 trestního zákoníku tuto dobu započítat do uloženého trestu zákazu činnosti, přičemž o tuto dobu se trest zákazu činnosti zkracuje. Okresní soud toto rozhodnutí učinil podle § 350 odst. 1 trestního řádu.
2. Proti tomuto usnesení byla podána včasná stížnost, když odsouzený okresnímu soudu vytkl, že toto rozhodnutí je nesprávné, vadné, nezákonné a neodůvodněné a v důsledku toho nepřezkoumatelné, proto se domáhá jeho zrušení v celém rozsahu. Jako první důvod uvádí věcnou nesprávnost zápočtu doby zákazu řízení. Poukazuje na skutečnost, že napadené usnesení nezohledňuje skutečnost, že mu bylo odňato oprávnění k řízení motorových vozidel již 20. 1. 2018, když byla při silniční kontrole zjištěna přítomnost alkoholu v jeho krvi. Řidičský průkaz mu už nikdy nebyl navrácen, proto se domáhá, aby mu byla započtena doba již od 20. 1. 2018, nikoli až od 13. 10. 2018. Jako druhý důvod uvádí nepřezkoumatelnost, když není zřejmé, jak probíhaly jednotlivé doby uloženého trestu zákazu řízení tak, aby bylo možné závěr nalézacího soudu přepočítat. Domnívá se, že nalézací soud měl v odůvodnění uvést, od jakého dne nevykonával zákaz řízení začátek běhu doby, do jakého dne se tato doba započítává a jaká je celková doba zákazu řízení, a to tak, aby výrok napadeného usnesení byl jednoduše přezkoumatelný. Pokud nalézací soud pouze uvede, že se započítává doba od 13. 10. 2018 do 2. 8. 2019 není možné toto ověřit a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Proto bylo Krajskému soudu v Plzni navrženo, aby napadené usnesení změnil a aby mimo jiné započtl do doby zákazu řízení již dobu od 20. 1. 2018.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí postupem podle § 147 odst. 1 trestního řádu a shledal stížnost důvodnou.
4. Nejprve je třeba říci, že napadené rozhodnutí je již usnesením druhým. Podobné rozhodnutí, které bylo předloženo před nedávnou dobou, bylo zrušeno již usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 19. září 2019 č. j. 7 To 358/2019-94 (tehdy šlo o usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 8. 2019 7 T 43/2019-76). Důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí

a vrácení okresnímu soudu v prvním případě byla ta okolnost (které si byl okresní soud v době předložení věci krajskému soudu již vědom), že rozhodnutí tohoto typu je možné vydat až po právní moci meritorního rozhodnutí, v tomto případě trestního příkazu, což se ovšem nestalo, když trestní příkaz nebyl omylem doručen i obhájci tehdy obviněného J. P. V důsledku toho nenabyl v době vydání prvního usnesení ještě právní moci. Toto pochybení bylo následně napraveno, nicméně přesto nebylo možné ponechat takto nesprávně vydané usnesení v rámci vykonávacího řízení dojít do právní moci. Již proto muselo být zrušeno. V závěru odůvodnění usnesení krajského soudu bylo však poukázáno na to, že odsouzený poukazuje na špatný zápočet doby do výkonu trestu zákazu činnosti a že bude na okresním soudu, aby se touto okolností zabýval.

5. Pole § 134 odst. 2 trestního řádu je třeba v odůvodnění usnesení uvést, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o nichž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.
6. Takovéto odůvodnění v nyní přezkoumávaném usnesení nepochybně, tak jak stěžovatel namítá, chybí, již proto jako nepřezkoumatelné muselo napadené usnesení zrušeno. Krajský soud si je vědom toho, že v rámci vykonávacího řízení se vydávají jen velmi stroze odůvodněná, pokud vůbec odůvodněná, usnesení a tuto praxi lze plně tolerovat v situaci, kdy nejde o sporný případ. Za situace, kdy okresní soud si byl vědom toho, že odsouzený namítá již ve své stížnosti ze dne 21. 8. 2019 (čl. 79 spisu) nesprávný zápočet doby, po kterou mu byl řídičský průkaz zadržen do zákazu činnosti, měl této skutečnosti věnovat přiměřenou pozornost, a to i v odůvodnění svého rozhodnutí, aby se k námitkám odsouzeného vyjádřil. Lze odkázat na četná rozhodnutí Ústavního soudu, která takovýto postup - tedy v absenci jakékoliv reakce na námitky uplatněné v opravném prostředku - považují za vybočující z ústavních kautel. Navíc jestliže odsouzený namítá, že řídičský průkaz mu byl ve skutečnosti zadržen již 20. 1. 2018, pak je faktem, že ve spise sice chybí případné rozhodnutí správního orgánu, nicméně z úředního záznamu na č. listu 1 – 3 je zřejmé, že je zde zaškrtnuta varianta, že řídičský průkaz byl při konání úkonu – kontroly řídiče podezřelého z požití alkoholických nápojů – zadržen. Měl by tedy okresní soud tuto okolnost ověřit, a bude-li prokázána, pak je zřejmé, že postup, kterého se odsouzený domáhá, je důvodný. To je ovšem činnost, která se týká nalézacího orgánu. Proto bylo napadené usnesení zrušeno a věc mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 5.11.2019

Mgr. Miloslav Sedláček, v. r.
předseda senátu